

ie oio

Úvodník

Když bylo dobře mamince,
bylo i pěkně v našem bytě.
(...)

Když zpívala,
hned vesele spustili ptáci před okny nám.
Měla-li mráček na čele,
odletěli hned ptáci jinam.

Je to jen několik z mnoha veršů Seifertovy sbírky Maminka, ale už jen z nich je vidět, jak mocné maminky jsou. Nemusí to být ale jen naše maminky. Už slovo matka je mnohoznačné, tak proč se upínat rodičkám.

V letošním posledním čísle Agónie se dozvíte, jak matkou může být i město jako Praha nebo co se stane novou "matkou živitelkou" našich oktávánů. Kromě dalších tematických článků na vás čeká například i recept na čokoládovou pěnu, kvíz pro pravé znalce KDM či rozhovor s panem profesorem Korontálym. A to není všechno, tak šup, šup, pusťte se do čtení!

Závěrem bychom ještě rády poděkovaly všem přispěvatelům; ať už se jednalo o články, básně, fotky, ilustrace... vlastně jakýkoliv obsah, bez kterého by Agónie nebyla taková, jaká je teď <3.

Vaše
Justý a Linda

Redakce

Justýna Tůmová - VII. A
Linda X. Součková - VII. B
Martin Janata - VII. A
Vítek Frei - VII. A
Marta Majerová - VIII. A
Miriam Žytková - II. A
Kamila Bejšovcová - VII. A
Verča Buriánková - VII. A

korektura

Kilián Benda, VIII. A
Vítek Frei VII. A
Martin Janata, VII. A

obálka + ilustrace

Kateřina Vrtišková, VII. A

sazba

Christoph Slaměník, VI. B

agónie květen a červen

2022

Obsah

- 2 | Úvodník
- 3 | Krátké zprávy
- 4 | Praha, matka měst a zajímavostí
- 6 | Když rozkvétají sakury: rozhovor o jaru v Japonsku
- 8 | Hurá na alma mater aneb kam míří oktávy
- 10 | Zlaté debatní výročí: jak jsme se dostali k poháru
- 12 | Kvíz: Jste pravými znalci KDM?
- 13 | Španělská výměna
- 13 | Rozhovor s panem profesorem Koronthálym.
- 14 | Matka! - psychologický thriller se surrealistickým výstřelem
- 15 | Recept na čokoládovou pěnu
- 16 | Matko!
- 16 | Memes

Linda X. Součková a Justýna Tůmová

Krátké zprávy

Maturiták proběhl, maturita taktéž. Jak by řekl p. prof. Lauschmann - záááákončíme oktávuu! #TedyAspoňVětšinu #AngličtinaKámenÚrazu

AG výprava skládající se ze sextánů se jede přesvědčit, zdali opravdu všechny cesty vedou do Říma. A s pedagogickým doprovodem P. Klimentem a Diegem to ROZHODNĚ jízda bude. #PocitíSíluŘímskéhoSilničářství

Tvoří se manuály pro ágéčkovské (mimo) školní aktivity. Organizátoři společnáku a akademie třeba konečně budou včas vědět co a jak. #VtesánoDoKamene #SlužbaDalšímGeneracím

K výročí jednoho roku své existence zvítězil debatní klub AG v Debatním poháru a několik takových zlatých pohárů si mohl odnést s sebou. #CelýPříběhVizDále

A do Svatého Jana zamířili výtvarkáři, aby si odpoč- tedy, aby trénovali své řemeslo i za hranicemi našeho ústavu. #ChytámeMúzuMeziSkalami

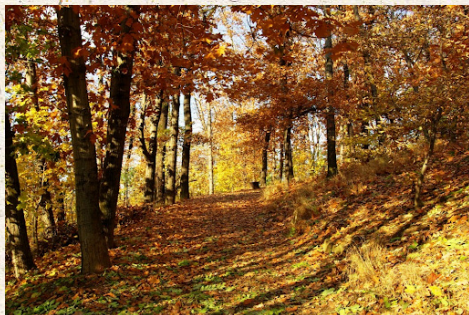
Praha, matka měst a zajímavostí

Praha je, dle mého skromného mínění, jedno z nejpěknějších měst ve střední Evropě. Její krása nejspíš spočívá především v zachovalých historických stavbách, v členitém terénu a v pro jiná města až nepředstavitelným podílem zelených ploch na území města. Cílem tohoto článku je, představit čtenářům některá místa, kam by je třeba ani nenapadlo jít, i když za to stojí.

Než ale přejdeme k těmto specialitám, zkusím vyjmenovat ta známá místa, která bych přece jen před následujícími neznámými lokalitami upřednostnil, ač je skoro každý zná. Tedy, rozhodně navštivte: historické centrum Prahy, Letnou, skalnatý kaňon v Divoké Šárce, Pražský hrad večer, Kunratický les, Prokopské údolí nebo třeba krásné ulice Žižkova, Vinohrad či Holešovic. Jestli však už máte tyto krásy Prahy prochozené, přichází pravý čas na místa, která vám dosud zůstala utajena.

Vrch Bohdalec

Mezi Vršovnicemi a Michlí se tyčí zalesněný vrch Bohdalec. Když vylezete místní čtvrtí asi třípatrových domků až k vrcholu a dáte se po cestičce směrem k železniční trati, naskytnou se vám pěkné pohledy na Vršovice, park Gröbovka nebo třeba první domy Vinohrad. Odtud je hejlepe se zase vrátit k autobusové zastávce Bohdalec, jinak budete nuceni sestoupit po příkré cestě až ke kolejím, které je pak nutno přeskákat.

Les "Za dráhou"

Další lokalitou, již vám chci představit, je také les. Nachází se mezi areálem Depa Hostivař a ulicemi Rabakovská a Sazečská. Tento hájek je na tom trochu hůř než předešlý, když si však uvědomíte, že v jeho okolí se nachází akorát velké silnice, depo a sklady, příjemně vás překvapí. Po odmyšlení si odpadků, kterými les oplývá, se dostanete do klidné lokality, kde na vás čeká loučka s decentním výhledem na Malešice nebo třeba podchod pod manipulační koleji metra. Místo nedoporučuji navštěvovat v noci....

Póly Prahy

O pólech Prahy jakožto počínání Institutu plánování a rozvoje hl. m. Prahy jste již možná slyšeli. V roce 2020 byly na nejvýchodnějším, nejzápadnějším, nejsevernějším a nejjižnějším cípu Prahy pomocí pěkných betonových sloupků vyznačeny pro turisty póly Prahy. Navíc se všechny 4 nacházejí na zajímavých místech. Východní pól stojí v Klánovickém lese,

západní v areálu letiště v Ruzyni (vyznačen je hned vedle letiště), severní ze země trčí u obce Hovorčovice a na jižní narazíte na cyklostezce do Vraného nad Vltavou. Tak vyražte a navštivte je všechny.

Třešňovka

Dalším z mých oblíbených míst je návrší Třešňovka na Jarově u tramvajové smyčky Spojovací. Třešňovka se vrch nejmeneje náhodou, nachází se zde totiž (nejen) třešňový sad. Sad a vůbec celý vršek byly asi před 7 lety zrevitalizovány a území je dodnes starostlivě opečováváno. Například jsou v sadu zanechávány i staré stromy, které slouží jako útočiště různým druhům hmyzu. I zde se můžete pokochat výhledem, a to na Libeň, Prosek nebo Vysočany.

Schody na Krejčárku

Co asi tak může být na schodech zajímavého, ptáte se jistě. Jejich okolí a výhled, odpovídám. Pokud vím, existují mezi Karlínem a Žižkovem dohromady troje schody, které bych rád zmínil. První jsou nejstrmější a vedou z Vítkova dolů do Karlína. Druhé vedou z Ohrady až na sídliště Invalidovna. Ty mám nejraději. Jednak nabízejí krásný výhled na centrum Prahy a dokonce i na Pražský hrad, a navíc různě překonávají i spleť železničních tratí, které se zde různě kříží. Vlak vám zde může projet doslova pár centimetrů od těla. Třetí "schody" začínají točitou rampou ze silničního mostu z Krejčárku na Invalidovnu, cesta pak vede okolo obrovského smajlíka v trávě a okolo studánky opět pod železniční tratí až ke schůdkům do ulice U Sluncové.

Všechny schody nabízejí zážitek nejen sportovní, ale i estetický, protože výhledy odtud jsou jedinečné. Ale pozor, jestli se chcete kochat a nechcete se zranit, při pohledu na město se na schodech vždy raději zastavte.

Tak neváhejte a hned příští víkend vyražte a některé mnou doporučené destinace navštivte. Nebo vezměte do ruky mapu a zkuste sami něco nového objevit.

Linda X. Součková

Když rozkvétají sakury: rozhovor o japonském jaru

Jedna z výhod výjezdu do zahraničí je, že potkáte lidi z mnoha odlišných zemí. A protože tu máme jaro, které se v každém koutě světa vítá trochu jinak, můžete se pomocí tohoto rozhovoru pročíst kousek za český (a finský) obzor a společně s Kanro, výměnnou studentkou z Japonska, se podívat, jak se jaro prožívá v Zemi vycházejícího slunce.

(pozn. aut: Rozhovor byl veden v angličtině, a protože nejsem překladatelka, některé věty mohou znít trochu kostrbatě — děkuji za pochopení!)

Linda: Kanro, jaký podle tebe ten nejdůležitější státní svátek, který v Japonsku během května máte?

Kanro: V prvním květnovém týdnu jsou tři státní svátky hned za sebou. Je to Den dětí, Den zeleně a Pamětní den ústavy. V tyto dny se nechodí do školy a celý ten týden se nazývá Zlatý týden.

Linda: Když už jsi zmínila školu, kdy ta v Japonsku začíná?

Kanro: V Japonsku začíná školní rok v dubnu. Je to část roku, kdy už rozkvétají sakury, takže myslím, že mnoho lidí má díky tomu představu rozkvetlých sakur spojenou právě se (školním) zahajovacím ceremoniałem.

Linda: Myslíš, že japonský školní rok je pro tebe v něčem praktičtější/přínosnější než třeba právě ten evropský, respektive finský? (pozn. aut: škola obvykle začíná v druhé polovině srpna a končí na začátku června)

Kanro: Když budu mluvit o školách obecně, mám pocit, že japonské školy mají velmi striktní pravidla. Když jsem byla v Japonsku, myslela jsem si, že jsou naprosto zbytečná a nepotřebná. Nicméně, když jsem

přijela do Finska a znovu se zamyslela nad japonskými školami, uvědomila jsem si, že veškerou zdvořilost, morálku a etiketu jsem se naučila právě díky těm striktním pravidlům. Dobrá věc v Evropě, ve Finsku, je svoboda a rozmanité styly výuky. Zároveň si ale myslím, že ten styl učení, který máme v Japonsku, je dobrý a svým způsobem pro Japonsko charakteristický. Nejradši bych oba typy škol (jak evropský, tak japonský) spojila dohromady.

Linda: To je pro mě jako Evropanku moc zajímavý pohled na věc. Když se vrátíme k jaru — pokud zavedeme řeč na rostliny, sakura je takový symbol jara a snad nejznámější japonský strom. Jaký je tedy pro Japonce další symbolický strom nebo květina, jestli nějaký?

Kanro: Kromě sakury máme ještě chryzantému — to je národní květina. Sakury jsou sice asi nejslavnější, ale chryzantémy jsou symbolem císařské rodiny a máme je na pasech.

Linda: Tak chryzantémy! Páni... máte v Japonsku nějaké tradice pro vítání jara?

Kanro: Napříč celým Japonskem se konají různé festivaly pro vítání jara. Velmi často

ale je jen se jít dívat, jak rozkvétají stromy. Já osobně moc ráda navštěvuji Senju-in v Macue, mém rodném městě. Je tam sakura stará přes 200 let! Někdo říká, že snad i přes 300! Je to velmi krásný strom a čím je starší, tím je krásnější. Fakt bych si přála jej navštívit i letos.

Linda: Věřím, že to musí být opravdu krásná podívaná. Ještě poslední otázka, napadá tě nějaký velký rozdíl mezi jarem v Evropě, respektive ve Finsku, a v Japonsku?

Kanro: Největší rozdíl je asi ten, že tady jaro moc nevoní. V Japonsku touto dobou kvete spousta všemožných květin, navíc máme podél cesty do školy zasazené sakury. Vůně květin je to, co mi oznamuje, že přišlo jaro. Nicméně, ve Finsku si mnohem více všímám stromů a jejich vůně. Jejich vůně je úplně jiná, než těch v Japonsku.

Linda: Tak jo. Děkuji moc za rozhovor!

Hurá na alma mater aneb kam míří oktávny

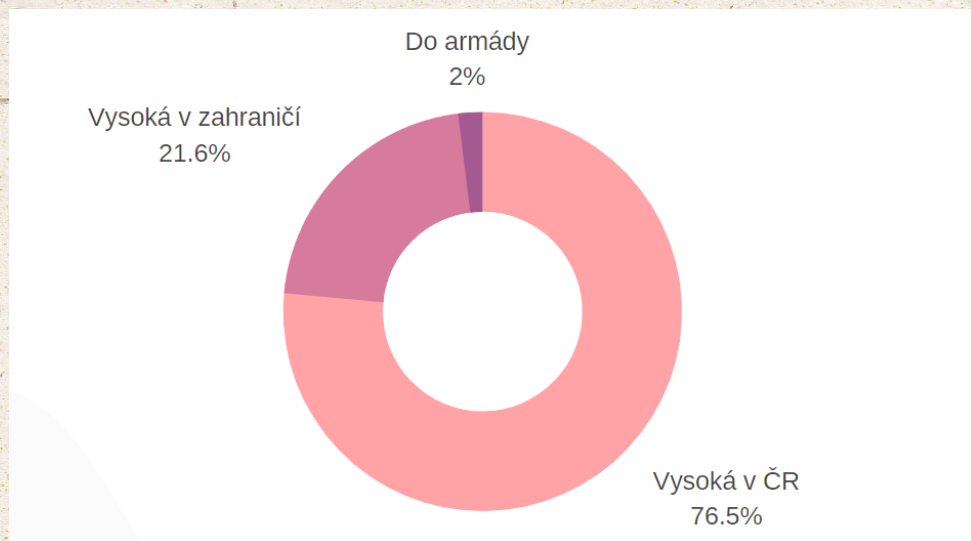
Naším drahým oktávánům již před několika týdny odzvonilo a až na občasnou návštěvu kvůli psaní didaktických testů nebo ústním maturitním zkoušením na AG už nezavítají. Řečeno takhle napřímo to zní možná trochu drsně, ba dokonce necitelně. Osm let je pro většinu z nich ÁGéčko druhým domovem - ať už dobrovolně nebo ne - a teď by se pro ně měly dveře našeho ústavu navždy uzavřít?

Přirozeně tomu tak není, jelikož příležitostí pro tyto známé tváře ony dveře opět otevřít je celá řádka - při návštěvě mladších kamarádů, v budoucnu na Agitaci, nedejbože v září... Pravdou ovšem zůstává, že od podzima se pro naše bývalé spolužáky otevírá docista nová kapitola života. Středoškolské vzdělávání mají za sebou a je čas udělat krok vpřed, odemknout další, doposud nepoznaný level. Novou matkou životelkou, která je bude krmit znalostmi a odbornými zkušenostmi, jejich alma mater, se stanou vysoké školy a univerzity.

Nebo v to alespoň většina z nich doufá.

Proto jsme tradičně po roce rozeslaly mezi odcházející maturanty dotazníček a prozkoumaly, jak na tom vlastně se svými plány do budoucna jsou. Dostali jsme k padesáti odpovědím, takže znázornění v grafech je čistě orientační, i tak jej ale můžete využít jako inspiraci pro své vlastní rozhodování do budoucna.

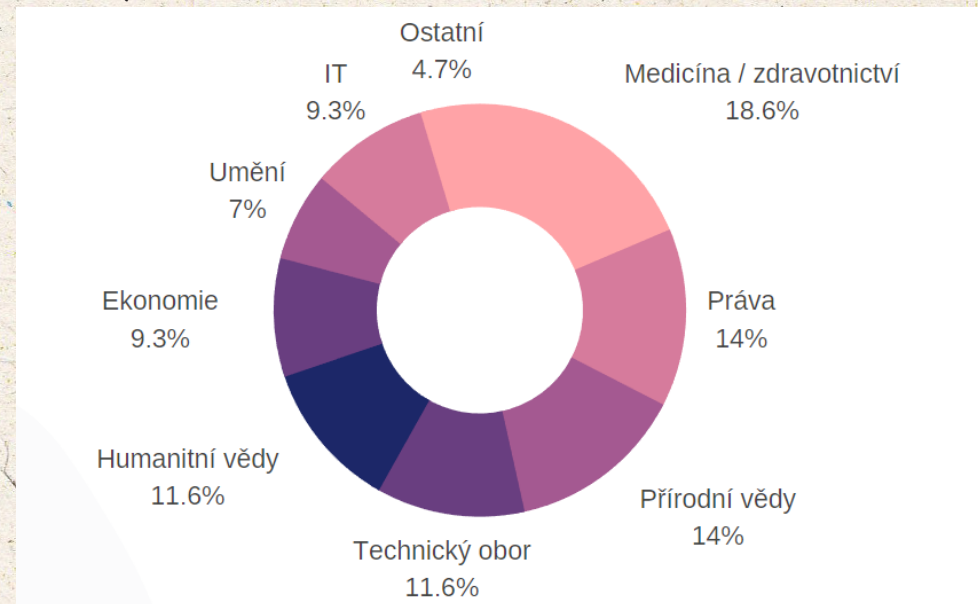
Kam oktávání po maturitě zamíří?

Jak můžete vyčíst z tohoto grafu, valná většina oktávánů se vydává na tuzemskou vysokou školu nebo univerzitu. Mezi nejproslulejší patří Univerzita Karlova ("Ú-Káčko"), Vysoká škola chemicko-technologická (VŠCHT), Vysoká škola ekonomická (VŠE) či České vysoké učení technické (ČVUT) - všechny umístěny v Praze - a pak také třeba brněnská Masarykova univerzita (MUNI), Univerzita Palackého v Olomouci (UPOL) nebo Ostravská univerzita (OU). Nejde samozřejmě o jediné možnosti vzdělávání v naší republice, jejich úplný výpis a popis by ale vystačil na celé jedno číslo. A navíc pokud jde o příležitosti pro budování vlastního intelektu, nemusíme se svazovat hranicemi našeho státu. Zahraniční studium - možnost sice lukrativní, avšak o to náročnější - byla lákavá pro čtyři letošní oktávány.

Pokud ale cítíte, že život vysokoškoláka není pro vás, nezoufejte. Není se zač stydět a existuje celá škála dalších možných kroků, kam dál. Někteří maturanti preferují dát si tzv. "gap year", jeden rok po dokončení středoškolského studia, kdy se nehlásí na žádnou univerzitu a volný čas využívají pro cestování, rozšiřování pracovních zkušeností nebo zkrátka odpočinek a získání prostoru pro rozmyšlení si své budoucnosti. Někteří lidé rovnou nastoupí do práce na trvalo, některé přivábí vojenská služba (což je u nás letos případ jedné osoby) a na naší škole ani není výjimkou, aby se po odmaturování studenti vydali do kláštera. A pokud prahnete po terciárním vzdělání, přestože vám kariéra akademika není po chuti, variantou jsou třeba VOŠky - vyšší odborné školy - které nabízejí praktičtější zaměřené studium.

Jaké obory oktávání zvolili?

A jak jsme na tom z hlediska volby oborů? Velká část studentů se vydává studovat medicínu, jinak je ale procentuální rozložení poměrně vyrovnané. Je samozřejmě třeba počítat s tím, že zatímco kupříkladu pod "práva" spadá (pochopitelně) studium práv, přírodními vědami rozumíme všechno možné od matematiky až po chemii. Obdobně tak technické vzdělání zahrnuje celou řadu oborů (architektura, strojírenství, textil...), stejně jako humanitní vědy.

Ani v tomto případě ale není náš seznam ani v nejmenším vyčerpávající. Zajímavé obory, na které se oktávání chystají a jež jsme v grafu nevypíchly, je třeba bioinformatika, vědní disciplína stojící na pomezí IT a biologie, nebo počítačová lingvistika - obor, jenž zkoumá vývoj a život jazyka za pomoci výpočetní technologie.

Tolik tedy k shrnutí budoucích cest, pěšin a silnic našich spolužáků, nyní už v podstatě bývalých. Ty cesty čekají i na nás, více či méně prošlapané. Některé klikafější, některé prašnější, jiné dlážděné. A určité kouzlo budoucnosti spočívá v tom, že je tvárná. A že až na ono osudné rozcestí dojdeme a žádná z doposud existujících pěšin nám nepadne do oka, vždy si můžeme vyšlapat cestu svou vlastní. Všem maturantům držíme palce, aby se na svých cestách neztratili, vždy věděli, kdy se otočit na patě a vrátit, a aby je životem dovedly tam, kam si přejí. A vás taky. :)

Kamila Bejšovcová

Zlaté debaťní výročí: jak jsme se dostali k poháru

O víkendu jsme se věnovali debatě, tentokrát našťastí v Praze. Připravovali jsme se pouze na jednu z tezí, zamýšleli jsme se totiž nad tím, zda by se Dějepis na ZŠ měl vyučovat jen v rámci dějin 20. století. Druhým úkolem bylo vyvrácení teze Trestní rejstříky by měly být veřejnou databází, kde jsme museli prosadit, že jde o rejstříky opravdu veřejné, a zjistit, co z toho tím pádem vyplývá. Dále jsme také obhajovali stanovisko, že Kdyby duchové existovali, měli by mít právo kandidovat ve volbách. Tady bylo zajímavé se třetinu své řeči věnovat definici, protože si musíme vymezit, čím vlastně takový duch je. Po roce bylo skvělé zjišťovat, že už jsme známá parta, protože nás hodnotili rozhodčí, které už známe a kteří znají nás. I tak lze budovat škole jméno a klubu i týmu značku.

Pokud si vzpomínáte, jak jsme si z minulého turnaje odvezli(y) bronz(ové odznaky), máme pro Vás pokračování této minisérie.

Na turnaji v Gymnáziu Nad Alejí jsme si vybojovali stříbro, neboli druhé místo. V Senátu jsme si pak vyzvedli zlatý pohár, jelikož jsme zvítězili v Debaťním poháru, který oceňuje naši roční aktivitu i kvalitu proběhlých debat. Myslíme si, že se jedná o opravdu velký úspěch pro nováčkovský klub i tým, který vznikl díky vůli původně řečnický schopných i neschopných kamarádů. Od té doby jsme se ovšem velmi posunuli a svůj potenciál náležitě naplnili, a tak nezbývá než se těšit na příští sezónu.

Za zmínku také stojí, že se náš Tobiáš Křížek umístil na pozici nejlepšího nováčka. Byl dokonce tak konkurenceschopný, že se umístil mezi prvními patnácti (byl dvanáctý) debaťtéry v celé lize. Sice si pro svůj pohár osobně do Senátu nepřišel, ale alespoň jsme ho později stihli zachytit na fotografii. Gratulujeme!

První turnaj, kterého se můžete v XXVI. ročníku Debaťního poháru zúčastnit, nastane už v květnu (konkrétně 20.-22.5.) Pokud si tedy chcete vyzkoušet umění monumentální

argumentace, nakopnout svoji debaťní kariéru nebo si jen procvičit mluvu, neváhejte se přidat, přijmeme vás mezi sebe a rádi zaučíme.

Dostanete se na nová místa, prohlédnete si cizí školy, zjistíte, jaké tam mají židle, debaťtérky si kvůli nim pravděpodobně roztrhnou několikery silonky, a hlavně se se spoustou nových kamarádů zlepšíte ve svých argumentačních schopnostech. Je k tomu prostor, protože se snažíme debatovat každý týden alespoň trochu, takže se za svých šest řečnických minut naučíte myšlenku pořádně rozvést a přesvědčivě předat. A to vám bohužel ad hoc školní prezentace neposkytnou, ale na maturitu a hlavně do života to potřebujete. Něco k zamyšlení.

Kvíz: Jste pravými znalci KDM?

Na nějaký čas se loučíme s jedním z nejikoničtějších fragmentů studia na AG. Kvůli modernizaci se uzavírá KáDÉEmko aneb náš pramen nektaru a ambrózie, posvátné místo nasycení a výkladní skříň podivuhodností, které v jiných školních jídelnách dozajista nenajdete. K příležitosti loučení se s ním můžete otestovat své mozky a zjistit, zdali jste počas svého strážnictví nabyli veškeré znalosti, které by pravidelný návštěvník KDM nabyt měl.

- Která hlavní jídla se v KDM servírují do hlubokého talíře?(4)**
  - Cukety
  - Brambor
  - Papriky
  - Okurky
  - Lilku
  - Baklažánu
- Z jaké zeleniny jste mohli vidět na svých talířích lodičky?**
  - Cukety
  - Brambor
  - Papriky
  - Okurky
  - Lilku
  - Baklažánu
- Z čeho se v KDM nedělá polévka?**
  - Jahody
  - Kukuřice
  - Rybí filé
  - Tuřín
- Jaký zákusek jste nemohli potkat v KDM?**
  - Jogurtovník
  - Mrkvovník
  - Karamelovník
  - Kakaovník
  - Marcipánovník
  - Perník
- Z koncentrátu jakých druhů ovoce nebyl v KDM nápoj?**
  - Camu-camu
  - Guma-guma
- Jakou úpravu vejce byste k obědu v KDM nenašli?**
  - Vařené
  - Míchané
  - Sázené
  - Pštrosí
- Který druh drůbeže vám v KDM nenaservírují?**
  - Kohout
  - Křepelka
  - Krůta
  - Kachna
- Jak se jmenuje paní, jež obvykle obětavě utírá tácy?**
  - paní Sova
  - paní Naďa
  - paní Soňa
  - paní Staňa
- Jaké všechny druhy rýže byste našli v jídelníčku tohoto podniku?**
  - Basmati
  - Jasmínová
  - Divoká
  - Klidná

Správné odpovědi

1. Fazolový hrnec, Bramborový guláš, Dukatové buchtičky s krémem, Krupicová kaše, 2. a), 3.(d), 4.(d), 5.(b), 6.(b), 7.a), 8.(c), 9d)

Španělská výměna

Na konci března se uskutečnila první část španělsko-české výměny, které se zúčastnili studenti kvart až septim. V úterý 29. března ve večerních hodinách přiletělo do Prahy 15 studentů z Valencie a rovnou na letišti si je vyzvedly rodiny, u kterých strávili celý následující týden.

Další den ráno se všichni sešli ve škole a Španělé mohli vidět běžné vyučovací hodiny na AG. Ve čtvrtek se šlo na procházku po Praze, kdy španělští studenti navštívili mnoho památek a někteří také poprvé ochutnali trdelník (ten u nich však takový úspěch neměl). V pátek se na poslední chvíli jelo do Kutné Hory navštívit chrám sv. Barbory. Víkend strávila každá dvojice po svém a mnoho španělských studentů poprvé vidělo padat sníh. V pondělí, tedy poslední den výměny, se všichni vydali na krátkou procházku na Vyšehrad a odpoledne celá španělská skupina odjela na letiště, ze kterého odletěli zpět do Valencie.

Marta Majerová

Rozhovor s panem profesorem Koronthályem

Jaké zvíře by se podle Vás mělo stát maskotem AG a proč? Nebo případně jaké by mohlo být maskotem výuky latiny na AG?

Jako maskota AG bych navrhnul Soba Rudolfa, pro latinu pak latimérii podivnou. Proč? To se raději neptejte...

Kdybyste musel sdílet byt s někým z profesorů, kdo by to byl a jak by váš domov vypadal?

Spíš jestli by někdo chtěl sdílet byt se mnou, radši nebudu nikoho jmenovat. Musel by tam být dost velký prostor pro spoustu knih a hudebních nástrojů, pohodlné křeslo před obří televizí s předplacenými sportovními kanály, vířivka, infrasauna, vermikompost ... No zkrátka takové to základní vybavení běžného pražského učitelského bytu. Uvítal bych také kryté parkovací stání s nabíječkou

pro mou Teslu. Rozhodně by ale nebylo třeba více než jedné terasy s grilem.

Které jídlo by se mělo zavést do jídelníčku v KDM?

Určitě častěji zařazovat rybu mahi-mahi, té není nikdy dost. Z novinek pak polévku Pho, ne-rozlétaného španělského ptáčka a jahelník. Vyřadil bych naopak dršťkovou... Také bych si přál, aby i učitelé dostávali ovoce, sušenky a adventní kalendář.

Kdyby se z Vás stal podnikatel, jaký výrobek/službu byste prodával/nabízel a jak byste pojmenoval svou firmu?

To jste mě pobavila. Můj podnikatelský duch umřel tak dávno, že se ani nenarodil.

Co byste změnil/zavedl na AG, kdybyste mohl?

Více mikrovlnek, školní bufet, dva výtahy, lapidárium antických památek. A nulté hodiny, po ránu je člověk nejproduktivnější!

Jakou pohádku jste měl nejraději jako dítě?

Princ Bajaja, Kráska a zvíře, Krtek chemikem, Želvy Ninja, Gumídcí, O třech hrbáčích z Damašku, Tři sestry a jeden prsten...

Linda X. Součková

Matka! — psychologický thriller se surrealistickým výstřelem?

Jak pouhé zaklepání na dveře může způsobit postupný rozpad klidného života dvou manželů? Thriller Matka! vám na to dá odpověď a ještě zaručí, že po jeho dokoukání ještě dlouho nebudete chtít otevřít jakékoliv návštěvě.

Film Matka! (2017) sleduje osud básníka (Javeir Bardem) a jeho manželky (Jennifer Lawrence), žijící na odlehlém místě v blíže neurčeném státě, jimž jednoho dne zaklepe na dveře domu neznámý muž. V té chvíli ještě ani jeden netuší, že nevinné pozvání na čaj povede k událostem, kvůli kterým se jim do té doby klidný život začne sypat pod rukama. A snad o to rychleji, když paní domu otěhotní.

Tento psychologický thriller až horor — sám režisér tvrdí, že se film dá jen těžko žánrově zaškatulkovat — vznikl v dílně režiséra a producenta Darrena Aronofskyho, tvůrce uznávaných filmů jako Černá labuť (2010) či Rekviem za sen (2000). Matka! se však mimo to stal i dílem, ke kterému si může připsat scénářistický kredit. „Inspiraci jsem čerpal z novinových titulků, které nás dennodenně děsí, ovlivnilo mě i ustavičné pípání upozornění na chytrých telefonech nebo dlouhý výpadek elektřiny během hurikánu Sandy,“ řekl Aronofsky o procesu tvorby scénáře. „Kdyby to byl kuchařský recept, nikdy bych ho nedokázal přesně zrekonstruovat. Vím ale, že se mi povedlo podařit namíchat panáka, kterého musíte vypít na ex,“ dodal.

V tom měl Anastrofsky pravdu. Celý film vás provází zvláštní atmosféra hrůzného napětí a podivného zmatení, které ústí v pocit bezmoci paní domu. Ten se i divákovi postupně zařezává pod kůži. Začátek jako vystřižený z Anastrofskyho již zmíněného filmu Černá labuť se postupně promění až v surrealistickou jemnější Tarantinovku, ve které je poměrně složité sledovat všechny reference a skládat si dohromady, „co se tam vůbec děje“. Zároveň se ale jedná o dechberoucí jízdu působící na všechny vjemy, kde náročné emocionální a explicitní scény nejsou výjimkou. Proto bych Matku! nedoporučila slabším povahám a opravdu bych před shlédnutím zvážila doporučené věkové omezení 16+.

Na ČSFD.cz film dostává smíšené hodnocení. Jedna strana obdivuje skvělé vykreslení

nezdravého vztahu a celkovou absurditu thrilleru, na té druhé uživatelé kritizují přehrocenost děje v druhé polovině filmu a až zbytečně protahované alegorie. Celkově se ale ve světě svého uznání dočkal, i když se nejedná o Anastrofskyho nejuvýlečnější kus.

To ale nestojí v cestě tomu, že Matka! má své fanoušky a rozhodně stojí za to se na film podívat. Kvůli své podivnosti a až odporné hrůznosti to nebude pohodový rodinný film, na který byste se mohli koukat každý den, je ale nakonec dobrý pro zasetí určitých myšlenek o mezilidských vztazích a hodnotě lásky.

Miriam Žytková

Recept na čokoládovou pěnu

Prísady:

- 180 g kvalitní hořké čokolády (70 % kaka) a
- 1 lžíce másla nebo hery
- 3 vejce
- Cukr na přislazení

Postup:

1. Rozklepněte vejce a dejte zvlášť do misky žloutky a zvlášť bílky.
2. Máslo/Heru, čokoládu a trochu vody rozpustíte ve vodní lázni.
3. Do horké směsi vmíchejte žloutky a trochu cukru.
4. Nechte hmotu vychladnout a mezitím z bílků ušlehejte tuhý sníh. Vmíchejte ho do vychladlé směsi.
5. Pěnu naservírujte do mističek a nechte ji pořádně ztuhnout v lednici. Na závěr ji můžete ozdobit dle vlastní fantazie.

Dobrou chuť!

Justýna Tůmová

Matko!

Minul den další jak dvojče dní předešlých
A z myslí puďíš jak je jen v silách tvých
Tu monotónní píseň zaseklé kazety
Když tichým mumláním tišíš své starosti:
“Opakování, říká se, matka je moudrosti.”

Memes

